

Степан Максимук

НАЙВИЗНАЧНІШЕ СОПРАНО В ТРЬОХ ДЕСЯТИЛІТТЯХ — СПІВАЄ СОЛОМІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА В АМЕРИЦІ

(до 120-річчя з дня народження)

Перегортаючи сторінки Київської «Літературної України» з 7-го лютого (1963) 30 років тому, читасмо статтю молодшого наукового працівника Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР Ростислава Пилипчука під назвою «Співає Соломія Крушельницька». Автор статті по праву нарікає, що Соломія Крушельницька «спілка сумніша доля, анів її побратимів — Карузо, Баттістіні, Руффо, Шаліяні, пластинки із записок співу яких часто перевидаються».

Переповідавши далі неймовіру історію про знахід в селі Оришківці в Галичині двох пластинок американської фірми «Колумбія», на горішній сільській хаті, під стріхою... у полові», Пилипчук висловлює таке гаряче побажання: «Хочеться вірити, що в майбутньому будуть знайдені ще й інші записи як оперних арій, так і українських народних пісень та романсів українських композиторів у виконанні Соломії Крушельницької».

Хочеться запитати наукового працівника АН УРСР, що зробили дотепер працівники Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії, щоб, — як висловлюється сам Ростислав Пилипчук, — не тільки «нашим сучасникам почути ці пісні», але щоб і нащадки мали змогу насолоджуватися тим золотом, «що йог Крушельницька мала в горлі і роздавала його людям»?

Відповіді на це питання не тяжко. Його дав нам товариш Пилипчук, признаючись, що спеціальну передачу українського радіо з нагоди 90-річчя з дня народження співаки, яке відзначалося у вересні 1963 року, можна було задовчувати не українським науковцям і дослідникам мистецтвознавства з АН УРСР, а полякам. В статті дослівно написано, що, «несподівано в Польщі перевидають унікальну грамофонну пластинку із записом арій Галки з однойменної опери Моноуха та Чіо-Чіо-Сан», «Мадам Батерфляй» з однойменної опери Пуччіні у виконанні Крушельницької», яку, «радіослухачі» нашої республіки мали шаста почути... в спеціальній передачі».

Як бачимо, справа із шпациною Соломії Крушельницької на Україні стояла зовсім погано. Але це не тому, що наші дослідники мистецтвознавства, як також і приватні колектори рідкісних звукозаписів та любители музики не цікавилися культурною спадщиною нашого народу. Ні, це тому, що антиукраїнський режим під проводом комуністичної партії коринно давав про те, щоб дошесту знищити культурні надбання українського народу, які, за словами окупантів, не «виховували б людей і душі комуністичних ідеалів, пробуджували в них почуття захоплення усім чудовим і прекрасним в нашій соціалістичній дійсності»... А колишній перший секретар КПУ Подгорний на ХХІІ з'їзді цієї партії вихваляв тільки такі культурні здобутки українського народу, які мають «органічні зв'язки з культурою великого російського народу»... Цього, ясно, в мистецькій діяльності Крушельницької майже не було. До «партійного підкупу» культурними здобутками українського народу ми ще повернемося пізніше. Завданням цієї статті є не полеміка з Ростиславом Пилипчуком, а зовсім щось інше.

Дискографічні дослідні у нас, українці, на жаль, дуже убогі. І тому кожний початок, яким би він малим не був, може заохотити інших, поважніших дослідників української спадщини історичних фонозвуків до докладніших дослідів у цій галузі.

Я збирач рідкісних пластинок, який тільки несподівано зашкварила звукозаписами Соломії Крушельницької, хочу вкисно подати до загального відома інформації, які мені пощастило зібрати на протязі дуже короткого часу про те, що зроблено, і як багато можна тут, в Америці, знайти з голосової спадщини нашої славної Соломії Крушельницької.

Застається, що першою пластинкою Соломії Крушельницької на Американському континенті і американського випуску була пластинка фірми «Віктор» № 61078 (66005) з чорною наліпкою, дата випуску якої мені ще не пощастило точно встановити. Це награвняє копію Варшавського запису з 1903 року фірми «Red G&T» № 23362. Обидві пластинки мають тільки надобочіні записи арій, «Vissi D'arte» з опери Пуччіні, «Тоска», і є надзвичайно цінним дарунком між збирачами пластинок і в музичних бібліотеках. Пластинку фірми «Віктор» мені пощастило знайти у Філадельфії в пана Вільфреда Грегга, який має ще три оригінальні звукозаписи Крушельницької: один з 1906 року, а два з 1909 року, випущені в Міланському фірмою «Фонотип».

Тут варто згадати, що на підставі відомостей, які зібрав і упорядкував Роберт Бауер у своїй дуже цінній книжці «The New Catalogue of Historical Records, 1898-1908/09, London, 1947», Крушельницька записала в 1903 році у Варшаві на пластинках фірми «Red G&T Warszawa» смі різних пісень і оперних арій. А фірма «Фонотип» в Мілані видала в 1906 році під прізвиськом «Kruscenica» вісім оперних арій і пісень. За роки 1907—08 знаходимо тільки дві пісні.

На цьому каталогування звукозаписів Соломії Крушельницької в книжці Бауера уриваються. Але нам відомо, що Крушельницька далі награвала на пластинки, бо, як показують факти, між колекторами пластинок можна знайти її звукозаписи з 1909 року на пластинках Міланської «Фонотипії», а деякі навіть пізніше на пластинках фірми «Odeon». Записи Міланської «Фонотипії» з 1909 року, зазвичай, вперше включили арію «Un bel di vedremo» з опери Мадам Батерфляй, якою, як знаємо, Крушельницька стала відомою на весь світ, врятувавши цю оперу після фіаска в Міланській Ля Скалі 17-го лютого 1904 року. Число цієї пластинки є 92940. На другому боці цієї самої пластинки Крушельницька виконує арію «Da che tutta» з опери композитора Каталані, «Льорелія». № 92939.

Наступними звукозаписами Соломії Крушельницької в З'єднаних Штатах Америки можна вважати її пластинки, випущені фірмою «Columbia» правдоподібно в кінці 1920-их або на початку 1930-их років. Ці звукозаписи зроблено вже т. зв. електричним процесом, при якому живився вже прототип сьогоденного мікрофону. Такого роду записи зроблено в Америці вперше в 1927 році. Одне можна з певністю сказати, що ці записи Крушельницької фірмою «Колумбія» зроблено після 1927 року. Покищо пощастило мені відшукати дві такі пластинки. Перша — це № 27133 F з піснями «Ой, де ти йдеш, де ти пойдеш?» та «Ой, летіли білі гуси». На другій записано «Через сад виноградний», «Віви, мій віви». Цю другу пластинку перевидала значно пізніше американська фірма «Fortuna» під числом F-703.

Дійсну славу, яку має Соломія Крушельницька тут, в Америці, як світової слави оперна співака, можна бачити хоч би з того, що на всю країну відома фірма випуску історичної вартості пластинок т. зв. International Record Collectors' Club, яку засновано в Бриджпорті.

ті. Конектикат, ще в 1932 році, видала в 1952 році дві пластинки Соломії Крушельницької. На першій пластинці, число IRCC 3095-B (9146), Крушельницька співає арію Брунгільди «Ho Yo Ho Ho» з опери Вагнера «Валькірія».

С. Крушельницька і композитор Дж. Пуччіні

Друга пластинка, IRCC 3132, видала в грудні того самого року, має на обох боках запис арії смерті Селіки з опери композитора Майербергера «Африканка».

В біоленісті число 164 згаданої фірми з нагоди 20-ліття її існування є досить простора замітка про Соломію Крушельницьку. Тут названо її «визначним українським сопрано...», яка була обдарована тими самими найкращими якостями, що й Шаліяні, але на жіночий лад». В замітці далі згадується, що, «в 1930-их роках Крушельницька співала перед українськими громадами З'єднаних Штатів і в той час зробила декілька електричних звукозаписів українських народних пісень у фірми «Колумбія». Вікні замітки пишеться, що ця друга пластинка із записом арії смерті Селіки з «Африканки» є «розкішною» і настільки рідкісною, що, «ми ніколи не чули про існування більш як однієї копії двох оригінальних копій».

З висказаного можна собі уявити, яку величезну вартість для нас і нашої культурної спадщини мають ці фонозаписи, які завдяки американським шанувальникам оперного мистецтва не те що врятовано від повної забуті, але й було це перевидаю і розповсюджено серед збирачів рідкісних пластинок і любителів музики. Шкода тільки, що біоленіст не подає місця, часу і назви фірми, яка записала і випустила оригінальні пластинки. Без таких інформацій повне навіснення творчої діяльності Соломії Крушельницької неможливе. З ідентифікації документальних даних боюсь відгадувати, припускаючи, що це, можливо, записи Міланської «Фонотипії» з 1910 року.

Дальшою групою пластинок, на яких зустрічаємо голос Крушельницької, є довгограючі пластинки фірми ТАР (Top Artists Platters), які були випущені на ринок селі в кінці 1950-их років.

Довгограюча пластинка число Т-326, під назвою «Зіркі Ля Скалі, 1890—1900», містить славу арію Крушельницької, «Un bel di vedremo» з опери «Мадам Батерфляй». На жаль, на цій пластинці арія раптово втрапляє і не викликає враження цілості. Ця селекція є копією перед тим згадуваною Міланського оригіналу фірми «Фонотипії» з 1909 року.

На задній сторінці обкладинки є замітка на шість рядків про Соломію Крушельницьку. На жаль, нашу Соломію представлено тут як «славу польське сопрано».

Наступне число цієї самої фірми Т-327, довгограюча пластинка під назвою «Три з половиною століття Італійської опери», містить арію «Ebben ne andro lontana» з опери «Ля Валі», італійського композитора Каталані. Це є копія Міланської «Фонотипії» з 1906 року. № 39919.

В примітках цього видання також згадується про Крушельницьку як «польське драматичне сопрано, італійська кар'єра якої позначилася безперервним успіхом».

Третя і остання довгограюча пластинка цієї фірми Т-332, під назвою: «Двадцять визначних Європейських оперних зірок», містить на першій сторінці арію «Da che tutta» з опери «Льорелія», також композитора Каталані. Що тут зроблено також з Міланської «Фонотипії» з 1909 року, № 92939. В примітках до цієї пластинки згадується, що, «Соломія Крушельницька є родом з Галичини», і що вона «була найвизначнішим сопрано в останньому десятилітті дев'ятнадцятого і двох перших десятиліттях двадцятого століття».

В 1963 році на американському звукозаписному ринку з'явилася ще одна серія передруків старих історичних фонозаписів славних світових співаків кінця XIX і початку XX століть. Назва цієї фірми правдиво відображає намінені завдання. Називається вона Bel canto disc. В поясненнях на обкладинках знаходимо таке: «bel canto — це гарний або надзвичайний спів, мистецтво, яке сьогодні майже заглохло». Тому завданням цих пластинок, — пише фірма — є відтворити красу цього мистецтва, вершником досягнення якого вважається т. зв. «Золота ера опери». Як знаємо, наша слава землячка була одним із світич цієї ери, про що свідчать хоча б і той факт, що її талант та Богом дарований надзвичайний голос ставляться поряд з Карузо, Руффо, Баттістіні і Шаліяніном.

Самозрозуміло, що серія таких історичних записів, завданням яких є об'єктивно і в повній своїй красі передати досягнення цієї золотой ери, не могла не включити до свого репертуару нашу славу Крушельницьку. І так на довгограючій платівці серії BC 205, під назвою «The Great Prima Donnas-Vol. I», ми знаходимо дві пісні у виконанні Соломії Крушельницької. Перша це арія «L'altra notte» з опери «Мефістофель» композитора Біотто, і друга — це італійська пісня «Lasciati dir tu m'ammi», також італійського композитора, але не Тості, як зазначено на пластинці, а Кваранті.

Інформацій про Крушельницьку на пластинці і на її обгортці немає. Є тільки її ім'я, дата народження і смерті. Остання подана тут неправильно, бо замість 1952 є рік 1946.

Перша пісня на цій пластинці, яку співає Крушельницька, є копією Варшавського звукозапису з 1903 року фірми Red G&T Warszawa, № 23355. Друга пісня — це також Варшавський звукозапис з того самого року і тієї самої фірми, № 23360. На оригіналі Варшавського запису замість італійської назви «Lasciati dir tu m'ammi» знайдете назву по-польськи «Melodia».

Вартість цих двох записів також неісціненна, бо, зазвичай, вони є першими фонозаписами Соломії Крушельницької. Досі мені не вдалося відшукати даних, які вказували б на те, що голос Крушельницької записувався на пластинки раніше 1903 року. Відомо тільки, що в 1902 році фірма «G&T» робила записи в Петербурзі в той час, як Крушельницька виступала в опері того міста. Проте даних про запис її голосу в Петербурзі досі не пощастило мені знайти.

Найціннішою з усіх дотепер перевидаваних звукозаписів Крушельницької є одна довгограюча пластинка, випущена на початку цього року в Канаді. Вона присвячена виключно Крушельницькій. Видала цю пластинку фірма «Rococo Records» у Торонто з числом 5211. Знаходимо на цій пластинці аж шістнадцять різних оперних арій і пісень з багатого репертуару нашої співачки. Звичайно, оперні арії переважають, їх двадцять. Застається, більшість з них награвно в першому десятиріччі XX століття. Деякі пісні й арії повторюються, проте час їхнього запису різний. Так, наприклад, арія «L'altra notte» з опери «Мефістофель» представлена Варшавським записом з 1903 року і Міланським з 1906 року. Варшавський запис звучить безпорівняно краще Міланського.

На пластинці і ще арії з таких опер: «Тоска», «Ля Валі», «Адріана Лекавер», «Льорелія», «Мадам Батерфляй», «Африканка», «Аїда» і «Валькірія».

Прикро тільки, що пан Росс, який написав короткий, але проте прихильний коментар про Крушельницьку, не подав повністю, з яких саме пластинок скопійовано це нове видання. Такі інформації знаходимо тільки про три оригінали Варшавського запису згадуваної вже раніше фірми. З великими труднощами пощастило мені встановити час і числа записів Міланської «Фонотипії», але, на жаль, не всі. В 1906 році є шість звукозаписів, два записи з 1909 року, а решта п'ять не встановлених. Можна припускати, що як також видала Міланська «Фонотипія» в 1909-му або в 1910 році. Проте підтвердження цього згоду не можна покищо знайти.

Досить догуги і прихильну рецензію з нагоди появи цієї пластинки написав критик Конрад Л. Осборн в місячнику «High Fidelity» за червень 1964 року на сторінці 88-й. Шкода тільки, що наша Крушельницька ще й далі вважається «польським сопрано».

На цьому всі мої інформації про пластинки з голосом Соломії Крушельницької, які були випущені або поширювали тут, в Америці, або ті, на які мені пощастило тут натрапити, вичерпано. З того бачимо, що популярність нашої співачки тут не зникла. Дай Боже, щоб такими досягненнями могла похвалитися Україна і щоб молодшому науковому працівникові Академії наук Пилипчукові пощастило похизуватися хоча б дещою частинною того, що вже зроблено тут, в Америці, для увіковічнення слави Соломії Крушельницької і її вкладу в культурну скарбницю українського народу.

При цій нагоді буде ще цікаво згадати, як поставився офіційний «Голос Америки» до святкування дев'ятності (дев'ятдесятої) річчя з дня народження нашої славної співачки.

З невеликим запізненням Український відділ «Голосу Америки» передав 20-го січня 1964 року спеціальну програму про життя і діяльність Соломії Крушельницької. Залунали перші слова: «Американці українського походження, особливо старші і молода генерація, ще сьогодні пам'ятають чудове сопрано української співачки Соломії Крушельницької, яка дівчи відвідала Сполучені Штати у роках...». Яких вісім хвилин минувши чоловічий і жіночий голоси анонсерів, розповідальні слухачам на Україні цікаві епізоди з життя нашої славної співачки. Крім того, у розповіді було вкислено в двох мислях дві українські пісні, записані Крушельницькою тут, в Америці, а саме — «Віви, мій віви» і «Через сад виноградний».

На цьому місці я дозволю собі повернутися на початок цієї статті, де згадував, як Ростислав Пилипчук в «Літературній Україні» з 7-го лютого 1964... — отже сімнадцять днів після трансляції першої спеціальної програми Українського Відділу «Голосу Америки» про життя і діяльність Крушельницької, — переповів, як назвав, «неймовірну історію», пишучи дослівно таке: «І ось зовсім недавно автор цих рядків пощастило цілком випадково натрапити в селі Оришківці на дві пластинки, випущені американською фірмою Колумбія ще селі у 20-их роках». Одна з них це — «Віви, мій віви» і «Через сад виноградний». Правда, цікава історія трапляється! Ратом віднайшлося, що на горішній сільській хаті, під стріхою... у полові» точно ті самі пісні, які передавав на спеціальній програмі двадцятого січня 1964 року «Голос Америки».

Як бачите, Пилипчуків дано було дуже короткий термін негайно відшукати на Україні такі пластинки. Робота була дійсно зроблена «по-стахановськи», бо вже сьогоденного лютого, «Літературна Україна» мало змогу повідомити своїх слухачів про таке «цінне відкриття».

Також повертись такій історії, про яку Пилипчук переповідав у «Літературній Україні» — більш правдоподібно є те, що комуністи не змогли далі затопити існування таких пластинок, які, як це не дивно, були випущені не на Україні, а тут, в Америці, і віні з них радіохвилями передано слухачам на Україні, і які, напевно, з великою насолодою та невимовним почуттям захоплення співом і відкритості до американських шанувальників великої співачки, послушали.

На цьому радіопередавання пісень у виконанні Крушельницької Український Відділ «Голосу Америки» не припиняє. Уже 18-го лютого 1964 року передано з коротеньким вступним пісню, «Ой, де ти йдеш, де ти пойдеш», а в неділю 1-го березня передано другу пісню з цієї пластинки — «Ой, летіли білі гуси понад сад».

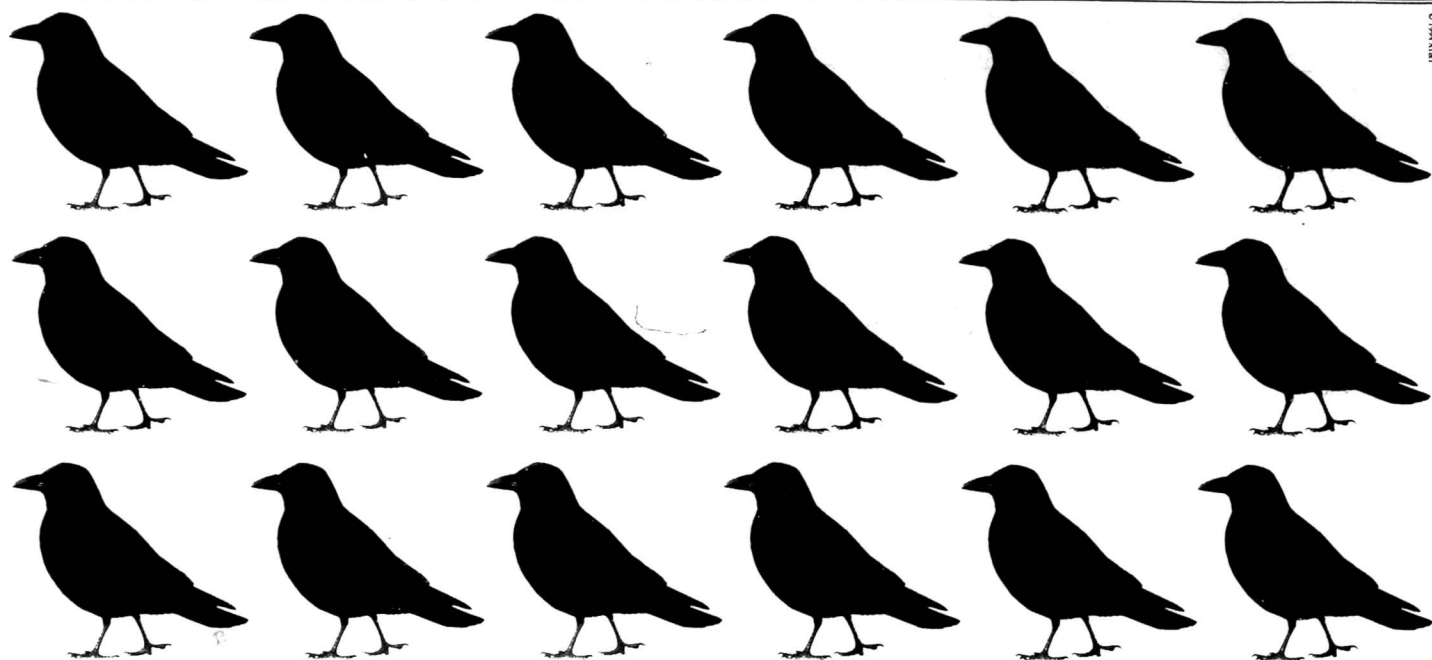
Передаючи чотирьох пісень Крушельницької на Україну і Сибір, «Голос Америки» ще більше посилив свої намагання вкисно ознайомити слухачів з мистецькими досягненнями нашої співачки, передаючи на програмах речі з її оперного репертуару, в якому світова мистецька критика вважала Крушельницьку неперевершеною.

Тому вже 22-го березня передано арію «Da che tutta» з опери «Льорелія», а тіждене пізніше, 29-го березня, — арію «Ebben ne andro lontana» з опери «Ля Валі», обидві опери композитора Каталані. Перша арія є копією Міланської «Фонотипії» з 1909 року, а друга — також «Фонотипії» з 1906 року.

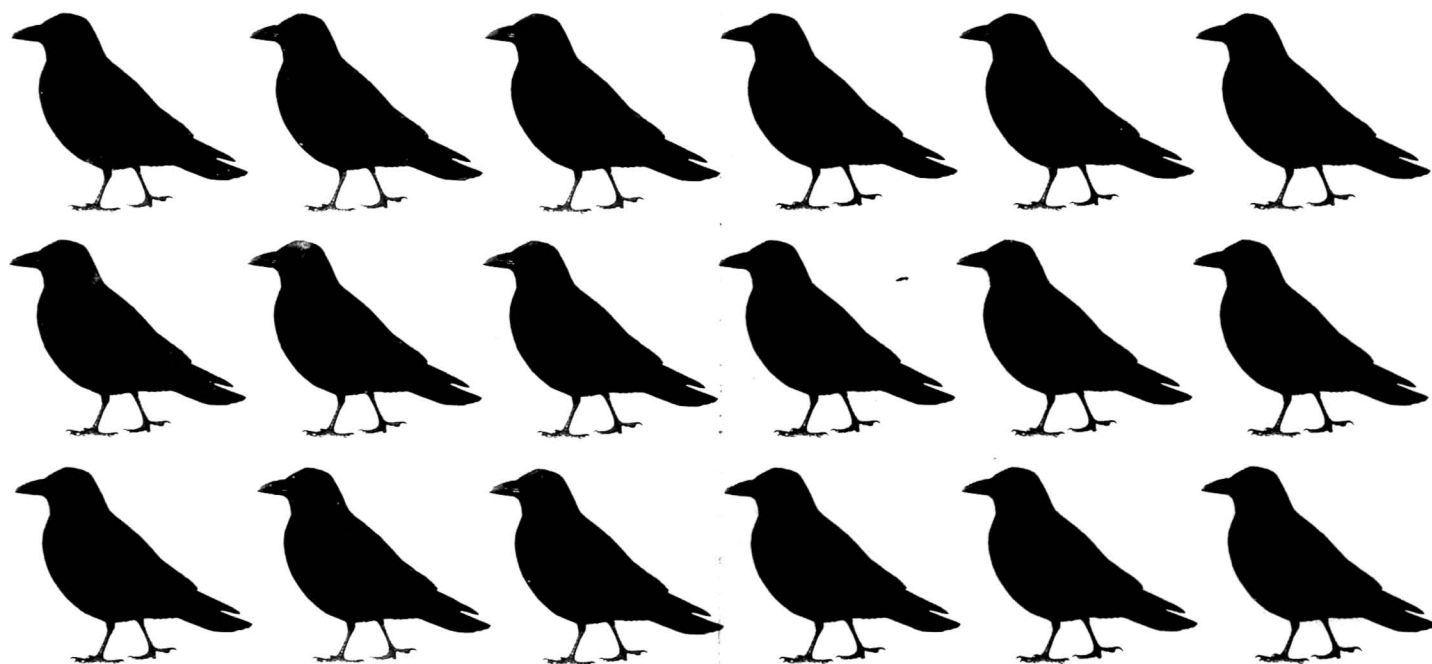
П'ятого квітня передано знову на програму «Голос Америки» арію з опери «Мадам Батерфляй», «Un bel di vedremo» з коротенькою розповіддю про те, як і завдяки кому ця опера стала славною. В замітці зроблено недолуг, подуючи, що цю арію записано на пластинку в 1904 році, коли насправді це сталося в 1909 році.

З висказаного кожному ясно, що для пропаганди слави Соломії Крушельницької як світової співачки зроблено в Америці багато більше, ніж на Україні. Одним тільки недотриманням є те, що деякі американці, які цією пропагандою зацікавилися, через незнання, наївність, а може й з інших причин, називають Крушельницьку не

(Закінчить на стор. 5-й)

Отак завжди: поки хтось ловить ґав, інший вже телефонував до АТ&Т та домовився платити за розмови з Україною всього 69 центів за хвилину.

Ця небувала знижка для тих, хто вписався в нову програму AT&T TrueWorld™ Savings, буде діяти у суботи та неділі продовж 4-ох місяців від дня передплати.* Майте на увазі, що це додаткова 50% знижка до того копацдження, що дає програма AT&T TrueWorld Savings на всі ваші розмови з однією вибраною країною без допомоги оператора у суботи та неділі. Крім того, ви зможете цалити і на телефонах до понад 250 країн та регіонів світу. Тим, що ще не вписався в програму AT&T TrueWorld™ Savings, пропонуємо зробити це сьогодні та вибрати вашу "особливу" країну. Телефонуйте до нас і дізнайтеся про деталі.

AT&T. Your True Voice.^s
Рідні голоси поруч.

1 800 858-9026

Година Українських Мелодій

Р. Маринювич в Чикаго
Починаючи від суботи 19-го березня 1994 р.
оглядайте

Година Українських Мелодій

Романа Маринювич

з Вашингтону, Д.К. двічі на тиждень.

- ПО СУБОТАХ, о год. 9:30 ранку та
- ПО НЕДІЛЯХ, о год. 8:30 ранку з
- WFBT — TV, русло 23 в Чикаго, Ілл.

ВЕЛИКОДНІ ПРОГРАМИ В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕІ

ПИСАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСАНОК

Діти і дорослі матимуть нагоду навчитися писати писанки з традиційними українськими мотивами.

Дати: 19, 20 і 27 березня 1994

Час: 1:30 — 3:30 по полудні

Плата за одне заняття: дорослі 15 дол., пенсіонери і студенти від 16 років 10 дол., діти від 12 до 15 років безплатно

ПОКАЗ ТЕХНІКИ ПИСАННЯ ПИСАНОК

Досвідчені писанкарки демонструватимуть процес писання писанок. Також буде показаний фільм Славка Новиченко "ПИСАНКА"

Дати: 12 березня і 2 квітня 1994 р.

Час: 2:00 — 5:00 по полудні

Вступ дорослі 2,50 дол., члени, пенсіонери і студенти 2,00 дол., діти до 12 років безплатно

УКРАЇНСЬКІ ВЕЛИКОДНІ ЗВЧАЇ

Дорослі і молоді від 16 років ознайомляться з українськими великодними традиціями та практично навчатимуться писати писанки

Дати: 19 березня 1994

Час: 10:00 ранку — 1:00 по полудні

Плата за курс дорослі 15 дол., пенсіонери і студенти 12,50 дол., члени 15% знижки

Виставка писанок буде відкрита в 5 березня 1994

The Ukrainian Museum
203 Second Avenue
(between 12 & 13th Street)
New York, New York, 10003
(212) 228-0110

ПОДЯКА

ВІД ЩИРСЬОГО СЕРЦЯ ДЯКУЮ

д-рові ЮРІЄВІ ЧАТИРКОВІ

за безкоштовне лікування, за високу лікарську майстерність. Нисипи не забули чутиного людського ставлення до мене, вашиного золотого серця.

Хай вам Бог допомагає в вашій благородній справі.

ІРИНА КІЄНКО
Київ, Україна

Наукове Товариство ім. Шевченка

Філологічна Секція

аплашує

КОЛЛОКВІУМ

присвячений проблематиці підручників з української мови в американських університетах

запрошуємо

членів Секції та університетських викладачів української мови

субота, 12-го березня 1994 р. год. 11:00 ран.

будинок НТШ, 63 Четверта Аве., Нью Йорк, Н.Й.

Об'єднання Мистців Українців Америки

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ

запрошують вас на

ВИСТАВКУ ГРАФІКИ

"ПОЕМИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА"

та інші

6-13 березня 1994 р.

мистці: ВІТАЛІЙ ПАЛІЙ,

ЯКІВ ГІЗДОВСЬКИЙ

Відкриття: НЕДІЛЯ, 6-го березня, 1994 р.

год. 1-ша по пол.

136 Друга Аве., Нью Йорк, Н.Й., 4-й поверх

42-ий Відділ

УНС в Пассейку

відбув Річні збори

У п'ятницю, 21-го січня н.р. відбулися Річні загальні збори в Українському Народному Домі в Пассейку.

Збори відкрив президент Іван Хомко, привітав усіх присутніх членів і попросив вибрати Президію до проведення зборів. Зборами провела Президія:

Стефан Журавський — голова, Василь Марушак і Варвара Тижбір — секретарі. Однохвилинно мовчанням шановано пам'ять померлих членів Відділу.

Президією І. Хомко давав звіт з діяльності. Головна увага була звернена на приєднання нових членів до УНСОюзу.

На оснь 1995 року заплановано відвідувати 80-ліття нашого Відділу, а осінню н.р. планується чотири Округи УНСОюзу в Нью Джерсі відвідувати 100-ліття УНС.

Протокол з попередніх зборів висвітлював секретар В. Марушак, протокол прийнято одностайно. Всі урядники здали свої звіти, які були прийняті. Фінансовий секретар Ю. Котляр давав звіт про справу фінансової справи. До Головної Канцелярії вклякло 18,986,47 дол.

Допомога хворим членам — 144 дол., а на будівлю української мистецької ООН в Нью Йорку пожертвувано 200 дол. Контрольна комісія в складі Стефана Журавського і Рости-слана Галабурда — члени потерпіли, що фінансові справи є в найкращому порядку. Для відвідування 80-ліття Відділу вибрано Комітет, який очолює президент І. Хомко.

НАЙВИЗНАЧНИШЕ СОПРАНО...

(Зачиняючи зі стор. 3)

українською співачкою, а польською. В цьому велика провина також нашої мистецько-наукової еліти, яка не змігла відповідно на це реагувати і виправити помилкові погляди американців документами або поважними науковими працями в цьому напрямі. Оце і є той "святий обов'язок нашої громадськості", щоб не тільки "вивести зі запису, зберігти їх, бо це невідчужимий скарб нашої культури", — як каже сам Ростислав Пилипчук в "Літературній Україні", — але також сказати світові голосно, що Крушельницька була українкою. На це, як показало минуле, на совісті нема що покладати.

Вертаячись ще до справи святого обов'язку нашої громадськості, хочу висловити сподівання, що українська спільнота в Америці або дещебуть у Вільному світі колись таки спроможеться, за допомогою одного з наших підприємств, які займаються виданням пластинок, зібрати всі записи українських пісень Крушельницької і перевидати їх з відповідними поясненнями англійською і українською мовами, і розповсюдити їх не тільки по українських осередках і крамницях Америки й Канади, але також кинути їх на загальний звукозаписний ринок. Думаю, що справа ця не є аж так складною, коли розважимо, скільки грошей і енергії викладається деякими нашими звукозаписними підприємствами на зовсім безвартісну халтуру, єдиною ціллю якої є не збереження культурних наших надбань, а легкий грошовий заробіток.

Виконаймо це завдання, бо цього вимагає від нас наша совість та зобов'язання, яке ми дали, покладаючи нашу батьківщину. Кожна хоч і найменша популяризація доброго українського імені ставить нас ближче до нашої мети, незалежно від того, чи це робиться на полі політичному, літературному, науковому, чи в цьому випадку — на полі вокально-мистецькому.

Нова Управа на 1994 рік:

І. Хомко — президент, Варвара Тижбір — заступник, Ю. Котляр — фінансовий секретар, В. Марушак — рекордний секретар, Анастасія Марушак і В. Олівер — опікуни хворих, С. Коваль і В. Гавроняк — прапорщики, В. Гаргай і І. Зельська — мужи довіри, М. Чабан — господар, М. Карлицький — вільний член; контрольна комісія: С. Косцюлек — голова, С. Журавський і Р. Галабурда — члени

Збори закінчено відпові-дним національного гимну.

По закінченні зборів І. Хомко попросив всіх присутніх на перекруку.

В. Марушак

НА МІЖНАРОДНОМУ ЛЕВІШІ в Кенії деяким пасажиром пропонується випити склянку молока. Газета "Кенія Таймс" цими діями розпала про один з таких випадків. 30-річний нигерієць, який летів через Кенію з Гани в Пакистан, не витримав "випробування молоком" і через декілька хвилин змуснений був зійти з літака, що везе в шлунок понад 500 грамів героїну, вартістю 35,000 дол., проковтнувши перед летом спеціальні капсули.

В СОРОКОВІЙ ДНІ ВІДХОДУ У ВІСНІСТЬ

нашої найдорожчої ТЕЩІ, БАБУСІ, СВАХІ, ТЕТІ І КУЗЕНКИ

бл. п.

МАРІЇ КВІТКОВСЬКОЇ з Веселовських

будуть відправлені

ЗАУПОКІНИ БОГОСЛУЖЕННЯ

Неділя 27-го лютого, год. 11:30, церква св. Йосафата в Рочестері, Н.Й. — Український Золотий Хрест (УЗХ);

Вівторок 1-го березня, катедр св. Юра у Львові — Орис Почина

год. 7:00 вечора церква Непорочного Зачаття, в Геттисберзі, МІ. — родина

год. 9:30 церква св. Андрія в Нотт-Порт, Фл. — УЗХ.

год. 6:00 вечора церква св. Миколая в Мінеаполісі, Мінн. — УЗХ.

Середа 2 березня, год. 9:00 церква Боговладення Господнього в Пітерсбурзі Фл. — Тарас Дурбак

катедра св. о. Миколая в Чикаго, Ілл. — Борис Дурбак

субота св. Володимир і Олена в Чикаго, Ілл. — Борис Дурбак

Субота 5 березня, год. 10:00 ранку церква на Оселі ім. О. Ольжича в Пляйтоні, Па. — ОДВ

год. 11:00 ранку катедр св. Йосафата в Клівленді, Ог. — УЗХ

год. 11:30 ранку церква Христа Царя в Філадельфії, Па. — УЗХ.

церква Пресвятої Діви Марії в Аллентауні, Па. — УЗХ

год. 9:30 ранку Церква-Пам'ятник св. Андрія Первозваного в С. Банд Бруку, Н.Дж. — УЗХ.

Про молитви за спокій душі покійної просить:

сина — МАРТІ

нука — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

сина — АДРИАН

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ

100 - ЛІТТЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

АКАДЕМІЯ МУЗИКИ ФІЛАДЕЛФІЇ, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

В КОНЦЕРТІ БРАТИМУТЬ УЧАСТЬ

Український Національний Хор • Директор Михайло Дембога

Український хор "Північ" • Директор Василь Гречинський

Соліст Метрополітаної Опери в Нью Йорку • Павло Паїсика

Солістка Метрополітаної Опери в Нью Йорку • Оксана Кровицька

Піаніст • Микола Сут

Струнний Квартет Леонтовича • Юрій Мазуревич (перша скрипка)

• Юрій Харенко (друга скрипка) • Борис Дев'ятко (віолончель) • Володимир Пилипчук (віолончель)

Акомпанюючі Т. Гринько, О. Литвиненко, О. Стасюк, С. Павей

Буде виконана Урочиста Кантата Івана Карибача на слова Миколи Руденка

присвячена 100-літтю Українського Народного Союзу

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го березня 1994 року, 8 год. вечора

Академія Музики Філадельфії, ПА

Неділя, 13-го берез

